

Publicerad 2013-11-04 09:36 av Snölejon

Dödseld

Let me out of here.....!!!!!!

mina klor sliter mig i stycken

jag river sönder min hud

och låter blodet skära

så att det gnistrar

och elden släpps lös

och brinner upp min kropp

brinner upp mitt medvetande

det finns inget starkare och klarare

och mer gällande

än eldens spjut.

När det lugnat sig är lågan gul och mjuk

Den svalnar långsamt..

till ett ljusblått knappt sken

Därunder finns askan.

Därunder finns kroppen.

Kvar.

och levande.

Andandes..

Trots allt.

Det blåa skenet slocknar aldrig

Det fylls istället så småningom upp med starkare blå färg

Sedan finns bara en väg.

Den är att resa sig upp

och fortsätta gå

att leva.

Jag bevittnar med förundran
hur trädkronans gröna färg fylls igen
och denna gången
med en starkare stam inunder.

Jag förstår inte hur jag kan resa mig efter den dödselden.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Snölejon med Poeter.se id #46035 innehar upphovsrätten